

Viðmerking:

Jú, Gud er kærleiki

Bæði í Dimmu og í Sosialinum 2. juni hevur John Johannesen undir heitinum „Gud er kærleiki?“ svar til mínar viðmerking frá 27.5. til hansara, har eg vitni: „Gud er kærleiki“ (1. Jóh.br. 4.8).

Lat meg sláa fast beinan vegin, at hetta verður mín seinasta viðmerking til hetta mál.

Eg tími ikki at gera viðmerkingar til alt tað, sum tú skrivar. Tí tú fert gjøgn-um alla viðmerking mínar í smáttum, og tað verður ov drúgt her aftur at viðmerkja tinar viðmerkingar. Og mangar av teimum eru leiðandi eisini, tykir mær, og eg leggji einki í, at mær skal fyriskrivast, hvussu eg skal svara. Og eg haldi heldur ikki, at tað tænar nokrum endamáli. Vit eru eins ósamdir kortini. Eg kann tó taka onkra upp úr rúgvuni.

Tú biður meg t.d. svara upp á, hvørt Gud er barnamordari, manschauvinist og diktator ella ikki. Fyri tað fyrstu, eru hetta blasfemiskar hugsanir í minari verð, og tað er so sín sök, men hetta er eisini skilaleys hugsan. Gud er ikki mordari á nakran hátt, bara menniskju kunnu vera mordarar.

Fyri Gudi er eingin deyði til, men bert ein yvirgangur frá hesum livinum til tað æviga. Tað er Gud, sum hevur sett okkum inn í henda heim, tí er tað eisini bara Gud, sum kann taka okkum út higan aftur. Himin og jørð eru Guds, so bara Gud kann avgerða, nær eitt menniskja skal flyta yvir um, um tað so er sum barn ella sum vaksni. Fyri Gudi er tað ein spurningur um flutning.

Júst tí, at ævigur dómur er til, má bara Gud avgerða, nær eitt menniskja skal flyta (nær tað skal doyggja í okkara forstandi), tí hann er Gud og sum Gud veit hann, nær vit eru klár ella um vit nakrantíð vera klár at flyta. Tí er tað so álvarsligt at drepa menniskju, tú kanst við tí rena ævinleikan frá tí eisini. Og um tú drepur ein frelstan, so rætur tú tað ljós og tann vitnisburðurin úr heiminum, og so kunnu menniskju av teirri grund fara fortapt. Hetta er bara ein grund, hovuðsgrundin til, at vit ikki mugu drepa, er annars 5. boð. Annars eru ótalligar aðrar og góðar grundir, sum hvørki tíð ella pláss er at koma inn á.

Tá ein ferð út í blóðini at

tosa um Gud, eigur ein at kenna bibliuna. Hvar í bibliuni sært tú Gud sum manschauvinist? Tí hann setti mannin yvi kvinnuna? Hann kundi sjálvandi havt sett kvinnuna yvir mannin? Møguliga hevur hann hugsa, at maðurin var nú her fyrst og av honum er hon tikin? Hvat veit eg? Men Gud hevur so samstundis við tignini, boði manninum, at elska og ara hana eins høgt og seg sjálván. Og fyri alt tað, hevur Gud ikki rætt til at gera sum hann vil? Hansara er hóast alt jørðin og allur skpaningurin. Skulu vit siga Gudi, hvussu hann skal skipa fyrri?

Annars elskar Gud kvinnuna eins høgt og mannin. Tí stuttleika kann eg nevna, at mær tykir, at Gud helst hevur útjavna valdbýtið millum mann og kvinnu á tann hátt, at hann hevur givið kvinnuni serstakt snildi. Tí sum oftast fær hon sín vilja, tykir mær, og mangan enn tá við at lata mannin halda, at tað er hansara vilji, ið verður framdur. Men hetta er nú bert eitt persónligt ástoði.

Júst í sendingunum. Kvinnan í skriftini, hava vit hoyrt so frálíka nógv góð

dømi um, at Gud mangan hevur sett kvinnur sera høgt og í avgerðandi stóðum. Annars er bara at lesa í bibliuni.

Gud leggur bert dent á undirgeving, sigur tú. Har mugu vit eisini nýta vit og skil. Øll menniskju eru undirgivin maktum og ráðum av ymsum slag: Tingum, stjórnunum, stjórn og formonnum o.s.fr. Gud er Gud, okkum tørvar eina litla fatan av, hvat Gud er fyri at skilja Guds krav upp á undirgevan. Vit seta ikki spurnartekin við allar hinar leiðslurnar. Hvi í allari við verð skuldu vit so sett spurning við leiðsluna hjá bossinum yvir allar bossar? Fyri at brúka eitt jarðbundi mál. Gud er Kongur kongana og Harri harrana, segði eg í fyrru viðmerking minari, og tað var ikki av tilvilð eg nevndi tað. Gud hevur einfalt krav upp á undirgevan frá okkum. Hvi? Tí at hann er Gud! punktum. Um vit so velja, at leggja Gud burtur úr, og ikki undirgeva okkum honum, hóast at vit (og tað av røttum) undirgeva okkum øllum hinum, so er tað okkara avgerð. Men tann avgerðin fær avleiðingar, sjálvsagt. Í heiminum verð-

ur ein slíkur vanliga róptur lógloysingur og brotsmaður. Tað sama er galdandi í andans verð.

Annars, um Gud er diktator, so er hann verðins lagaligasti diktator. Eg haldi, at vanliga hugsan man vera, at hann blandar seg sera lítið upp í okkara viðurskipti. Hann hevur yvirlati okkum jørðina at umsita, og tað haldi eg, vit hava fingið góðan fri til. Kanska ov góðan kundu vit heldur sagt, tí er skilið sum tað er.

At samanlíka Gud og Hitler er langt úti. Tað er at gera ljós til myrkur. Hevði tað verið Satan og Hitler, sum vórðu samanlíkaðir, hevði eg skilt tað. Hitler var týðuliga settur av Satan sjálvum, og sama kann sigast um t.d. Stalin og Pol Pot, bert fyri at nevna teir ringastu. Gud er sannorðaður, Gud hevur ongan tíð gjørt nakað, ið stríðir móti hansara orði. Hitler var reindyrkaður lygnari og helt aldri orð, uttan so, at tað tænti honum sjálvum. Var Gud sum Hitler, so var hann sum Satan, og so hovuð Satan og Gud einki havt at stríðast um. Júst tí, at Gud er alt tað, sum Satan, illu andarnir og øll ónd menniskju, ikki eru, er stríð. Og tað er stríð millum ilt og gott!

Mini orð, har eg, tá eg siggi bibliunar málistokk fyrri náði, kærleika og miskun, sanni saman við Paulusi, at „í mær býr einki gott.“ fært tú til, at so gera øll kristin bara væl? Har skilji eg ikki samanhangin hjá tær. Eg dugi ikki at siggja, at tað sigur nakað um tey kristnu sum heild. Tað var heldur ein persónlig ássan-an av, at í mær sjálvum eri eg ikki nóg góður, mær fattast dýrd Guds. Somu niðurstøðu kom Paulus til, og somu niðurstøðu mugu øll trúgvandi koma til, fyri at ognast frelsuna.

At enda vil eg siga, at tað er ein spurningur um at kenna Gud og ikki at kenna Gud. John, eg siggi klárt, at tú tosar um tann, sum tú ikki kennir. Kendi tú Gud, tosaði tú ikki so, tað eri eg æviga vissur í. Tí Gud er kærleiki. Øll trúgvandi menniskju, sum eru komnir nær inn til Guds – tí tað kanst tú koma og tað ynskir Gud – tey hava sanna, at Gud er ein

eymur og kærleiksfullur faðir.

Annars kann hvørki eg ella nakar annar trúgvandi svara tær upp á gátuna um Helviti. Eg kann bert siga, at Helviti er ikki til vegna Guds óndskap, men vegna Guds rættvísi. Annars sigur Gud um seg sjálván, at hann er kærleiki, men hann er eisini logandi eldur!

Enntá tey, sum siga, at Gud er óndur, elskar Gud. Tað er Gud, sum heldur liv í teimum, tað er Gud, sum hevur givið teimum teirra familju og teirra vinirnar, sum tey eru góð við. Tað er lætt at hata, men tað er mangan tungt at takka. Fara vit at hugsa um, hvat vit í grundini kunnu takka Gudi fyrri, so gerast vit bilsin. Tað er faktiskt eingin endi á tí, hóast mótgongd og trongd.

Vegurin at kenna Gud, er at takka honum fyrri allar góðgerðir hansara. Tá opnast okkara eygu, og vit kunnu ikki gevast at takka og prisa honum fyrri kærleika, náði og miskun hansara móti okkum, ótakksomu, óargaligu og spiltu menniskjum.

Hvat vita vit neyðar menniskju um skaparverkið? Vit kenna ikki allar Guds ætlanir. Vit vita bara tað, sum Gud sjálvur opinberar okkum. Og til tín og mín sigur Gud: „Hin Gudleysi vendi um frá vegi sínum, og órættarmaður frá svikaradum sínum og vendi sær til Harrans, tá skal hann miskunna honum, til Guds várs, tí hann fyrigevur ríkliga. Tí at hugsanir mínar eru ikki hugsanir tykkara og vegir tykkara ikki vegir mínir, sigur Harrin; nei, sum himin er hægr enn jørðin, soleiðis eru vegir mínir hægr enn vegir tykkara og hugsanir mínar hægr enn hugsanir tykkara.“ Jesaja 55. 7-9.

Nei, eg skilji ikki allar Guds vegir, men eg kann vitna, at hann er alt tað, sum Jesus er. Gud er kærleiki og Gud er alt tað, sum er gott. Tað er mín ássan, mín vitnisburður og mín trúgv. Og tað kunnu allir heimsins pástandir, frá hvørjum tað so er, ikki broyta upp á. Og tað er mín endaliga viðmerking í hesum máli.

Sonni Jacobsen

Undirvísingar- og Mentamálastýrið Fólkaskúladeildin

Námsráðgevi í undirvísingarverkinum

Av tí at 3-ára starvstíðin hjá námsráðgeva í Fólkaskúladeildini í Undirvísingar- og Mentamálastýrinum er komin at enda 31. juli 1999, verður starvið - 3/5 av fullari arbeiðstíð - lýst leyst at søkja til setanar 1. august 1999.

Starvið fatar í hovuðsheitum um royndarvirksemi og námsfrøðiligt menningararbeiði í fólkaskúlanum sambært teimum málum, ið fyrisett verða.

Tann, ið sett-ur verður, skal í neyvum samskipti við skúla- og samstarvsfólk annars birta upp undir nýghugsanir á fólkaskúlaokinum vísa á gongdar leiðir í undirvísingarlíggum hóp. Viðkomandi skal verða lærarum, skúlaleiðslum og skúlamyndugleikum til hjálpar við ráðgeving og leiðbeining.

Hovusuppgávan í Undirvísingar- og Mentamálastýrinum er at ráðleggja um undirvísingarmál, mentamál og gransking, at fyrisita og hava eftirlit við nevndu málsokjum, umframt at hava hond um uppgávur, ið viðvíkja kirkju, loftmálum, ítrótti og øðrum frítíðarvirksemi. Í **Aðalstýrinum** eru trýggjar deildir: Fólkaskúladeildin, Vinnu-/Míðnámskúladeildin og Mentamálastýrið. Harumframt eru stápsfunktiónir, sum ráðgeva aðalstýrið um búskap, lögfrøði, kunningartekni og fyrsting. **Fólkaskúladeildin** fyrirsitir ta hægstu ráðleggingina av øllum málsokjum í deildini.

Umsøkjari eigur

umframt at hava læraraútbúgving og góðan kunneleika um undirvísing í fólkaskúlanum - eisini at hava hollan ástoðiligan kunneleika um tey virkisoki, starvið í hovuðsheitum fatar um, umframt starvsligar royndir í fólkaskúlanum.

Starvið

er partur av lærarastarvi. Tað verður sett og lønt í 30. lønarflokki sambært sáttmála/avtalu millum Fíggjarmálastýrið og Føroya Lærarafelag.

Umsóknir skulu verða sendar Undirvísingar- og Mentamálastýrinum, Falkavegi 6, postrúm 3279, 110 Tórshavn, so at umsóknin er Undirvísingar- og Mentamálastýrinum í hendi í seinasta lagi mánadagin 21. juni 1999 kl. 15.00.

REPROZ
GRAFISKAR LOYSNI

Tel +298 31 95 40
Fax +298 31 75 41
Alt innan prentlitur

Mail: jakzac@post.olivant.fo